

Viktigast att företaget överlever på sikt

– Vi skall klara indragningarna på Sunlight med naturlig avgång och omplaceringar, säger Rolf Lindman.

Nu är det dags för nedskärningar av personalen på Sunlight. Den här gången är det ungefär 40 tjänstemän i Nyköping och drygt tio i Stockholm och i säljkåren som inte kommer att finnas kvar i organisationen om tre år.

– Hur känns det, Rolf Lindman, att säga till människor att dom skall få sparken?

– Formuleringen "få sparken" den får stå för dig, den använder inte jag, säger Rolf Lindman. Men visst känns det besvärligt att säga till människor att dom inte längre platsar. Det är bland det djävligaste som finns.

– Men, fortsätter han, vår målsättning är att inte behöva säga upp någon. Redan idag är det 7 – 8 stycken som uppnått vanlig pensionsålder och omkring 25 stycken som blir sextio om några år. I övrigt hoppas vi på naturlig avgång och omplaceringar. Dessutom visar vår erfarenhet under senare år att vi lyckats klara personalminskningar på ett bra sätt.

□ DANSK KONKURRENS

Rolf Lindman fortsätter:

– Vårt största problem är lågpriskonkurrensen från Danmark, där man har en tillverkningskapacitet på 100 000 ton tvättmedel. Den danska marknaden kan bara svälja ca 40 000 ton. Resten måste säljas på annat håll och då är det främst till Sverige man säljer.

– Priserna som danskarna tar ut täcker endast rörliga kostnader plus en del av de fasta kostnaderna. Det blir självklart svårt för Sunlight att konkurrera på sådana villkor.

– Visst har det gått bra för Sunlight under förra året. Inte minst lanseringen av Via TAED har ökat våra volymer. Men vi får inte glömma bort att lönsamheten är mindre än i de flesta andra svenska Unileverföretagen. Både Leverindus, Gibbs och Novia har bättre lönsamhet än Sunlight.

□ GREENFIELD = FÖRÄNDRINGS-MODELL

Bakom de här nedskärningarna, som skall vara genomförda den 1 januari 1986, ligger en s k Greenfieldstudie. Det är en modell att förändra organisationer. Man utgår inte ifrån den organisation man har idag utan försöker titta på företaget utan förutfattade meningar. Man börjar från noll och bygger upp den organisation, som behövs för det arbete som skall utföras.

Greenfieldstudien har utförts i företagsledningen utan några representanter för facket.

Var skall då nedskärningarna göras? Några definitiva besked om det går inte att få ännu. Företagsledningen skall förhandla med facket om det resultat som utredningen har kommit fram till.

□ FÖRSLAGET INTE DEFINITIVT

Men att det blir förändringar är fullt klart.

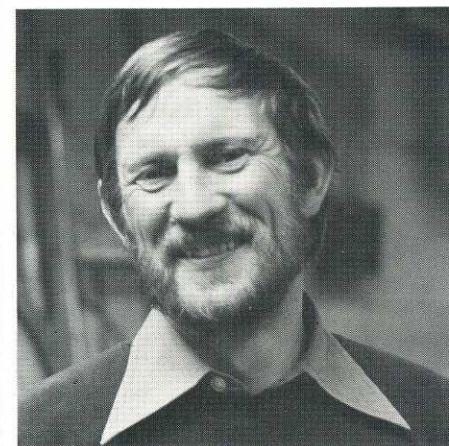
– Än så länge vill jag helst tala om tjänster och inte om tjänstemän, säger **Bengt-Olof Karlsson**, personaldirektör på Sunlight när vi talar om var inskränkningarna skall ske.

Det finns dock ett förslag, om än inte definitivt, och det är flera olika avdelningar som kommer att beröras. På den tekniska avdelningen har man föreslagit förändringar. Processutveckling och produktionsorganisationen kommer sanno-

likt att beröras, sekreterarbefattningar dras in, produktionsteknik och ekonomifunktionen får räkna med omorganisering.

På kollektivsidan är det bara ett fåtal människor som berörs.

Rolf Lindman säger till sist: – På sikt går det inte att driva företaget med det antal anställda vi har idag. Genom inskränkningar nu av ett trots allt begränsat antal människor under ordnade förhållanden tror vi i företagsledningen att vi tryggar sysselsättningen på sikt för många fler människor.

– Företaget går så bra idag så många tjänstemän har svårt att förstå hur krass verkligheten är, säger Henry Hultgren.

Henry Hultgren arbetar som processingenjör och har varit anställd på Sunlight i 22 år.

– För egen del är jag inte orolig. Jag har så många anställningsår så det blir nog inte fråga om att avskeda mig.

– Men utredningen är jag kritisk till,

fortsätter Henry. Här har man suttit i företagsledningen och arbetat utan några kontakter med facket, utan någon form av medbestämmande. Sedan presenterar man en lösning och våra möjligheter att påverka annat än marginellt är lika med noll. Tala om toppstyrning!

– Oron bland tjänstemännen är inte så stor som man skulle kunna vänta sig. Många har nog svårt att inse hur krass verkligheten är. Företaget går bra, det finns så mycket jobb. Man har helt enkelt svårt att fatta att det skall behöva bli tal om nedskärningar.

– På lab är det troligen många som kommer att beröras och där är man väl kanske mer orolig än på andra håll. Laboranterna är ju också medvetna om att de är en svår grupp att omplacera på företaget.

– Att få jobb någon annanstans i Nyköping är inte lätt för någon här. Det finns inga lediga jobb.

– Det är ju tur att ålderssammansättningen på företaget är sådan att det är många som kan pensioneras. Men å andra sidan är det minsann inte alla som uppskattar att behöva gå i pension vid 58 – 60 års ålder.

Henry tycker för övrigt att det känns ganska skönt att inte längre vara aktiv i SIF-styrelsen, som han varit i många år, i den här jobbiga omorganisationen på Sunlight.

– Sunlight är ett bra företag att jobba i, men nu är stämningen på Tvätten dystert, säger Gunild Liljeroth.

Gunild Liljeroth arbetar på Tvätten och har varit anställd på Sunlight i 16 år.

– Jag tror inte dom talar sanning, säger Gunild. Det var så litet information vi fick från företagsledningen. Jag är orolig hur det ska bli i framtiden.

– Här på Tvätten drar man ner på personalen. Men hur ska vi kunna jobba om en tjänst tas bort? Man kan aldrig arbeta ensam här, måste alltid vara två för att klara den här typen av jobb. Om någon av oss blir borta någon dag, då fungerar det helt enkelt inte.

– Jag fick höra det i lokalradion först. Det kändes verkligen dystert. Maken jobbar också här på Sunlight, på Verkstan. Vill det sig illa kan vi mista jobbet bägge två.

Trots allt visar det sig att Gunild inte riktigt tror att det ska gå så illa, men oroligt känns det och stämningen är tryckt.

– Sunlight är ett bra företag att jobba i.

Vi får klocka vid 15 tjänsteår, har en fin personalfest varje år. Många tycker väl att sådant är självklart, men jag tycker det är fint.

Gunild är en av de få kollektivanställda som berörs av nedskärningarna. Facket har hon inte haft någon kontakt med. Ingen har sökt upp henne och själv har hon inte frågat.

– Nu är det dags att flytta Stockholmskontoret till Nyköping och skapa en enhet där fabriken ligger, anser Monica Lundberg.

Monica Lundberg, SIF-ordförande:

– Vi är kritiska till den här typen av utredningar. Man har tillsatt en expertgrupp utan några fackliga representanter och därför har vi inte haft någon möjlighet att påverka förslaget på diskussionsnivå.

– Inom facket strävar vi efter att dra ner besluten på den nivå där dom skall verkställas. Resultatet blir i regel bättre då.

– I själva utredningen är det genast en väsentlig sak som samtliga fackklubbar i Nyköping saknar. Man har över huvud taget inte diskuterat en flyttning av Stockholmskontoret till Nyköping. Tidigare har man hävdat att personer på flera viktiga nyckelbefattningar i så fall skulle sluta. Flera av dessa personer har redan slutat och det argumentet har alltså fallit bort. Talar man om att i en Greenfieldstudie börja från nolläge när man bygger upp en organisation borde det vara självklart att samtliga funktioner samlades i Nyköping, där fabriken ligger.

– I utredningen har man däremot föreslagit att flytta vissa funktioner på ekonomisidan till Stockholm. Anledningen är ett behov att närma ekonomivdelningen till marknads- och försäljnings-

sidan. Detta talar helt emot vår uppfattning om en enhet.

– Pressen här i Nyköping har talat om att det är datoriseringen som gör det möjligt att ta bort så många tjänster. Verkligheten är väl inte riktigt så enkel. En del tjänster försvinner genom datoriseringen men inte alls alla de som man nu planerar att ta bort.

– Inom facket utgår vi givetvis ifrån att det inte skall bli tal om några avskedanden och man kommer att jobba hårt på att försöka hitta nya jobb till dem som inte är aktuella för pension.

– Men, säger Monica till slut, vi är rätt härdade här på Sunlight. Folk har varit med om nedskärningshot tidigare. Stämningen var nog betydligt mer dystert när det var dags förra gången, för fem år sedan.

Text och foto:
Eva Neveling